

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/669/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413209877
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1413209877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci žalobcu: Z. U. Z., K. S. N. V. Č. XX, C., proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, spol. s r.o., Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, o zaplatenie 300,- eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 21. mája 2014, č. k. 5C/86/2013-92, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.
Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 300,- eur s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 78,78 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný sa v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/321/2011 (tam žalobca) návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalobcu (tam žalovaného) na zaplatenie sumy 1.173,50 eur s prísl. titulom zmluvy o poskytnutí flexipôžičky z 21.04.2004, ktorú pohľadávku nadobudol ako postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 08.12.2006 od postupcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. Počas konania vedľajší účastník na strane žalovaného (tu žalobcu) a žalovaný (tu žalobca) uplatnili námietku premlčania dlhu. K premlčaniu dlhu došlo dňa 02.08.2008. Následne súd rozsudkom z 30.07.2012, č. k. 4C/321/2011- 72 žalobu žalobcu (tu žalovaného) zamietol. Z výpisov z účtu žalobcu v Slovenskej sporiteľni, a.s. súd prvého stupňa zistil, že žalobca uhradil žalovanému dňa 16.03.2012 splátku vo výške 150,- eur, dňa 15.04.2012 splátku vo výške 100,- eur a 14.05.2012 splátku vo výške 50,- eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 08.12.2006 mal súd prvého stupňa za preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (ako postupca) postúpila žalovanú pohľadávku voči žalobcovi, ktorá je predmetom tohto konania na žalovaného (ako postupníka). Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že žalobca mal u žalovaného záväzok zo zmluvy o flexipôžičke vo výške 1.173,50 eur. K premlčaniu tohto dlhu došlo dňa 02.08.2008. Žalobca však napriek tomu plnil žalovanému dlh dňa 16.03.2012, dňa 15.04.2012 a dňa 14.05.2012 spolu v sume 300,- eur. Je teda nesporné, že žalobca dobrovoľne plnil žalovanému premlčaný dlh. Skutočnosť, že žalobca v čase, keď dlh plnil nevedel, že je premlčaný, je podľa súdu prvého stupňa irelevantná, pretože na nárok žalovaného sa v tom čase hľadalo ako na dôvodný a bolo možného ho odvrátiť len námietkou premlčania, keďže samotným premlčaním práva nedochádza k jeho zániku. V konaní sp. zn. 4C/321/2011, ktoré sa týkalo tohto záväzku, došlo následne po plnení žalobcu k vzneseniu námietky premlčania a žaloba žalovaného bola z tohto dôvodu zamietnutá rozsudkom z 30.07.2012. Táto skutočnosť však už nemala žiaden

vplyv na zaplatené plnenie a treba konštatovať, že prijatím premlčaného dlhu nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v sume 78,78 eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že nesúhlasí s tým, že jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Nesúhlasí s konštatovaním súdu, že bezdôvodným obohatením nie je plnenie premlčaného dlhu. Dlh bol premlčaný vyhlásením rozsudku č. k. 4C/321/2011-72. Nie je teda pravdou, že voči žalovanému premlčaný dlh plnil dobrovoľne, pretože v čase, kedy žiadal žalovaného o vrátenie bezdôvodného obohatenia, rozsudok okresného súdu o premlčaní dlhu ešte nenadobudol právoplatnosť. Dlh bol premlčaný vyhlásením uvedeného rozsudku z 30.07.2012, č. k. 4C/321/2011- 72 a žalobca žiadal o vrátenie bezdôvodného obohatenia od žalovaného dňa 2. augusta 2012, t. j. v čase, keď uvedený rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vec po právnej stránke správne posúdil a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd je v zhode so súdom prvého stupňa, že za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu (§ 455 ods. 1 OZ). Za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje plnenie v rámci tzv. naturálnych záväzkov (obligatio naturalis). Ide o záväzky, ktoré platne vznikli, ale zo strany postihnutého subjektu nie sú nárokovateľné. Ak sú však splnené dobrovoľne, nemožno sa domáhať vrátenia takto poskytnutého plnenia na súde. Naturálne záväzky sú charakterizované tým, že pri nich veriteľovi nevznikne nárok, t. j. oprávnenie použiť všetky prostriedky, ktoré mu poskytuje procesné právo na nútené uplatnenie pohľadávky na súde, i keď veriteľ má právo alebo pohľadávku voči dlžníkovi. Medzi naturálne obligácie patrí aj plnenie premlčaného dlhu (§ 100 OZ). Za bezdôvodné obohatenie sa teda nepovažuje prípad, ak bol splnený premlčaný dlh. Prijatím plnenia podľa § 455 ods. 1 OZ sa rozumie prijatie dobrovoľného plnenia záväzku (nie plnenie, ktoré bolo vynútené exekúciou). Dôvodom vylúčenia bezdôvodného obohatenia v dôsledku plnenia z premlčaného dlhu je skutočnosť, že premlčaný dlh (dlh trvajúci po uplynutí zákonom určenej premlčacej doby) aj naďalej podľa práva existuje, hoci v dôsledku premlčania je zoslabený do tej miery, že ho nemožno súdom priznať; po vznesení námietky premlčania dlžníkom na súde sa veriteľ nemôže s úspechom domáhať, aby dlžník splnil dlh. Pokiaľ však dlžník premlčaný dlh dobrovoľne splnil, plnil by podľa práva to, čo dlhoval. Z tohto dôvodu sa nemôže s úspechom domáhať vrátenia poskytnutého premlčaného dlhu s odvolaním sa na bezdôvodné obohatenie. Ak by dlžník nevzniesol pred súdom námietku premlčania dlhu, bolo by možné dosiahnuť uloženie povinnosti aj rozhodnutím súdu.

V posudzovanej veci sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 300,- eur s prísl. z dôvodu, že túto sumu dobrovoľne uhradil žalovanému napriek tomu, že súd v konaní sp. zn. 4C/321/2011 zamietol žalobu žalovaného na zaplatenie dlhu, ktorý mal žalobca z dôvodu poskytnutej flexipôžičky, s poukazom na jeho premlčanie, keď premlčanie namietol v uvedenom konaní žalobca (ktorý mal v konaní sp. zn. 4C/321/2011 procesné postavenie žalovaného) ako i vedľajší účastník. Žalobca teda uhradil dobrovoľne časť premlčaného dlhu vo výške 300,- eur žalovanému. Ako je to však uvedené už vyššie, plnenie, resp. prijatie premlčaného dlhu žalovaným však nie je bezdôvodným obohatením, pretože premlčaný dlh aj naďalej podľa práva existuje. Žalobca teda plnil premlčaný dlh, t. j. plnil podľa práva to, čo skutočne žalovanému (predtým Všeobecnej úverovej banke, a.s.) dlhoval. Prijatie takto premlčaného dlhu nie je bezdôvodným obohatením (§ 455 ods. 1 Obč. zák.).

K odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa žalobu nezamietol z dôvodu, že žalobcom uplatňované „vrátenie bezdôvodného obohatenia“ je premlčané, ale z dôvodu, že plnenie premlčaného dlhu (žalovaná pohľadávka totiž predstavuje vrátenie premlčaného plnenia) nie je bezdôvodným obohatením (§ 455 Obč. zák.). Dlh z poskytnutej flexipôžičky sa premlčal dňom 02.08.2008. Súd v rozsudku č. k. 4C/321/2011-72 premlčanie dlhu len konštatuje, samotné premlčanie dlhu však nastalo ku dňu 02.08.2008. Nie je teda pravdou, že premlčanie dlhu s poskytnutej flexipôžičky nastalo až rozhodnutím súdu zo dňa 30. júla 2012, č. k. 4C/321/2011-72, resp. až jeho právoplatnosťou. Žalobca sa teda domáhal vrátenia sumy (300,- eur), ktorú zaplatil žalovanému (v roku 2012), hoci jeho dlh bol v čase úhrady premlčaný (premlčanie dlhu žalobcu nastalo zo zákona v roku 2008). Otázka

(ne)vedomosti žalobcu o tom, že plní premlčaný dlh, je irelevantná. Nemožno sa domáhať vrátenia plnenia, ktoré smerovalo na úhradu premlčaného dlhu, keďže takto prijaté plnenie nie je bezdôvodným obohatením (§ 455 Obč. zák.).

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému žalovanému nepriznal, pretože si v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatňoval a ani mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.